

Felelős szerkesztő: Csikós Miklós, gróf Bethleny utca 12. Telefon: 156. Cikkírók: 17. 256.

Felelős szerkesztő: NAGY IMRE

Előfizetési árak: 1 évre 6, 1/2 évre 3, 1/3 évre 1.50 Ft. Megjelenik minden szombaton.

Németország felbontottnak tekinti a német-lengyel egyezményt

Hitler hatalmas külpolitikai beszéde a birodalmi gyűlésen

Széljegyzetek az új választásokhoz

A magyar belpolitikai homlokterében a közeljövőben kiérkező választások kerültek. A külföldi sajtóban eredő és az egyes pártok sajtóközlései megmozdították általánosan az érdeklődést. Sokan azonban az a véleményre jutottak, hogy a választásokkal kapcsolatban politikai szempontokból a legfontosabbak a választások fontos alkotmányjogi jelentőségéről, amelynek lényege nem a választási egyenjáros formákhoz, legfeljebb módjához van, hanem az abban nyilvánul meg, hogy az egyes választások a politikai élet porondján rövidebb vagy hosszabb időre, minden politikai megnyilvánulástól eltekintve, külön az ellenkezett személyi harcokban a többségi erőnek az oldalán a többi erővel szembe állnak. Akik így fogják fel a választást annak jelentőségét, azok megelégednek arról, hogy a választás az alkotmányos országokban egy időközönként visszatérő alkalma annak, hogy az állam polgárai lelkialamteretük s józanságuk által diktált akaratait kinyilvánítsák az egyetemes nemzeti akarati, a magva jellemében meghatározóknak. Ebben van minden választás lényegéből alkotmányjogi fontossága s jelentősége, amelynek az elkövetendő választások alkalmával határozott mértékben meg kell nyilvánulni.

s mert minden barátság alapja a kölcsönös megbecsülés, méltóvá kell lenniük az orsz. és a német nép velük szemben megnyilvánuló megbecsülésére. Ezt a megbecsülést nem azáltal tudjuk felismerni, ha a magyar nép a választásokhoz hozzáállunk, mert az éppen lebecsülésünket eredményezné, hanem azáltal, ha nemzeti erőinket egyedül és egyesülről fakadó erővel hosszideg előadást, belpolitikai problémáinkat megoldva nemzeti öntudatunkat fokozzuk s velük minőségileg egyenlőkké leszünk. Az egyenlőség s nem a hasonlóság van a hangsúly. Belpolitikai problémáink magyar szemlében való megoldása, feltételei külpolitikánk eddigi eredménye irányának folytatásához.

Mind ezek megoldása a megjelölt választások után egybehangzó országgyűlés vár. S ha nem akarjuk a nemzeti erő szétforgácsolásának következményeit; a keszerve vegetálást s a nemzet létérdekét alapjában érintő, súlyos problémák hónapokig húzódozó tárgyalásait az országgyűlési tudósításokból olvasni s bőrkönkőn tapasztalni, hanem azt akarjuk, hogy a magyar társadalom egészére kialakuljon a feltételeit megteremtő földbirtokreform minél előbb megvalósuljon, hogy a régi, elavult adórendszertük egy méltányosabb, igazságosabb közteljesítésre váltsa fel, ha egy olyan országgyűlést akarunk, amelyből a *személyi harcok* eltűnnek s amely a reformokat a leggyorsabb ütemben valósítja meg; össze kell fogjunk egytáborba, hogy a parlamentarizmus keretén ilyen képviselőket töltsük be, akik ezeket meg tudják s meg is akarják valósítani.

A választásokon résztvevő pártok, világnézetre tekintet nélkül, reformokat fogadják el, s ezek gyors megvalósítását fogadják, ha ezek csak szóban is, követelnék. Ezeket a pártokat, végül elképzeléseiket s az ezekből felismerésükben módosított tekintet, három nagy csoportba sorozhatjuk. Az első csoportba tartozók a mult század liberális eszméinek meggyőződésű híveiként a reformok megvalósításában egy kivétel nélkül politikai kölcsönös elvált módosított marint járnának el s a h-

napokig tartó tárgyalások eredményeként a *felmegoldások sorozatával az ország, a magyar dolgozókat millióinak sorában nem világtársainak személt, a végzettség egy negatívum lenne; egyhelyben topogás, ami a belső elcsúsztatást magjában foglalta s a külpolitikai szempontból is csak káros hatást eredményezne.*

A második csoportba tartozók az élet valóságának megítélés nélkül, délbábok kergetésével s a rideg valóság elleni féltárgyak személtével, mindent túlléptetve, a választók fantáziáját kétségteletlenül nagy mértékben felfokozták, de éppen ezért, mivel álmovilágban élnek, a legrosszabbra valóra ébrednének, úgy járnának, mint az a kifiző, aki, hogy a szívárványt elérje, vad futásba kezdett s rövid idő múlva holtan eszmélt.

A harmadik csoport a magyar történelmi mult nemzeti eszméjétől áhátva minduntalan úgy int bennünket, hogy államunk nem arra való, „hogy azokban éljünk, a valóságba kell kapaszkodnunk s a délbábok kergetése helyett vérézzel kell kiharcolnunk a boldogságot. Eppen elég idő felfogásunk el a délbábok kergetésére, miközben a valóságok illúzióját következmenyül szakadtak ránk s eszméitől kíméletlenül eláldpörték szemünk elől ezeknek az államoknak a kódot.”

Akik ezt a csoportot megalkuvának vádolják, mert az állam világot elhagyva s a valóság régebb területén akarja a célra vezető utat megtalálni nem gondolnak arra, hogy a nemzetet nem lehet, nem szabad egy nagyra s kétes kímélettel, szépen kinyagyal, de a való életben minden kapcsolatot nélkülöző teóriákkal alátámasztott, politikai próbálkozásokat belevinni.

Ez a harmadik csoport az, amely a magyar tájvédő politika keretét az igazi magyar eszleim kímélettel tartalommal kitöltve, a reformok gyors megvalósításával az országot belpolitikailag megteremtő s így belpolitikánk feladalmát megoldani képesek lennének.

Minden jószául gondolkodó s nemzeti sorrad csak egy kicidit is szíven viselő ember kell, hogy tisztában legyen az új választások lényegével, végül eredményének fontosságával, amely egy eddigi még meg valósított, de külföld belpolitikai helyzetünk által a legutóbbi években s elődákhatatlanul jóvelet csak; a nemzetiség, magyar lejtendő nemzeti egyetértés van hivatalos megteremtési. Külpolitikánk irányát islelők államférfiak, tekintettel hazánk földrajzi helyzetére, gazdasági adottságaira s részben a politikai helyzet miatt, a nemzetiség, mind kijelölték, hogy külföldi barátságunk jól választottuk meg, a legutóbbi külpolitikai események fényesen igaz-

A tengelyhatalmakkal való barátságunk azonban kötelemségüket ránk

